

Posudek bakalářské práce

DLHODOBÍ DOBROVOLEŇÍCI AIESEC PRAHA: VNÍMANIE DOBROVOLEŇÍCTVA A DÔVODY PRE ZOTRVÁVANIE V ORGANIZÁCIÍ

Studující: Zuzana Vojteková

Vedoucí: Tereza Pospíšilová

Předkládaná bakalářská práce si dala za cíl porozumět tomu, jak dlouhodobí mladí dobrovolníci vnímají svoji činnosti pro nestátní neziskovou organizaci AIESEC Praha a proč setrvávají v organizaci. Na základě rozhovorů s deseti angažovanými dlouhodobými členy a kvalitativní analýzy dat dochází k rozlišení tří typů vnímání dobrovolné činnosti ve vazbě na organizaci, které studentka ve výstižné zkratce nazvala Člen, Stážista a Dobrovolník.

Teoretická část solidně popisuje a vysvětluje definice a koncepty, které souvisí s tématem práce, přičemž postupuje od obecnějších (definice dobrovolnictví) ke konkrétnějším (dobrovolnictví mládeže a dlouhodobé dobrovolnictví). V textu je patrné, že i při popisu konceptuálního zázemí měla studentka na mysli svůj konkrétní případ a domýšlela souvislosti s ním, což oceňuji. Dále oceňuji využití i zahraniční odborné literatury. Popis pojmů v teoretické části ukazuje, že studentka pojmům rozumí a je schopná s nimi pracovat na velmi dobré úrovni. Na druhou stranu zde místy prezentuje spíše výsledky předchozích výzkumů než teoretické zakotvení práce, aniž to reflektuje. Práce dále obsahuje popis konkrétní organizace, v níž je dobrovolnictví zkoumáno. Tato část plní roli důležitého seznámení s vybranou organizací a ukazuje její specifika ve vztahu ke zkoumaným otázkám, např. zaměřuje se na vstup do organizace, pravidla členství a formy zapojení do organizace.

Popis metodologie je obsáhlý a věnuje se všem důležitým aspektům. Zdůvodnění výběru organizace tak, že „AIESEC Praha bola zvolená, pretože je najväčšou študentskou neziskovou organizáciou na svete“ není vhodné, protože výzkumné otázky se velikosti organizace nijak netýkají. Jistě by se dalo najít vhodnější zdůvodnění. Sběr dat se zaměřil na dobrovolníky, kteří v organizaci působí dlouhodobě (rok a více), což odpovídá cílům výzkumu. Zaměřil se dále jen na členy v pozici team leaderů, kde se předpokládá silnější identifikace s organizací. Takové homogenní vzorkování má výhodu v tom, že důkladněji umožní odlišit různé způsoby vnímání dobrovolné činnosti právě těmito angažovanými dobrovolníky. Pokud by se našli dlouhodobí dobrovolníci i mezi členy *bez funkce*, byla by to vhodná příležitost ke srovnání. Vzhledem k omezenému rozsahu bakalářské práce hodnotím zúžení na vedoucí týmů jako legitimní, i když možná mohlo být obsaženo již ve výzkumné otázce.

Z hlediska sesbíraných dat oceňuji u bakalářské práce počet deseti rozhovorů; chybí mi jen údaj o jejich délce. Prezentace analýzy dat je přehledná a systematická, studentka dobře používá citáty z rozhovorů. Vybudování tří typů, které zachycují způsob, jakým se dobrovolníci vnímají, hodnotím jako velmi přesvědčivé, i když v tom jistě napomohlo i to, že jde o téma již v literatuře řešené (jak i studentka v práci uvádí). Oceňuji schopnost studentky identifikovat v datech důležité rozdíly a podobnosti. V závěru studentka odpovídá na hlavní výzkumné otázky a interpretuje svoje zjištění v kontextu odborné literatury.

Při citování zdrojů bych dala přednost odkazování na strany textu i tam, kde nejde o citát. Např. citovat obsáhlou knihu Musicka a Wilsona (2008) bez uvedení stránek je v podstatě nepoužitelné pro orientaci čtenáře či ověření údajů. Mezi drobnější chyby patří omylem rozbitá struktura nadpisů na s. 7 nebo spíš výjimečné překlepy; dále není vhodné v akademické práci končit větu třemi tečkami (s. 6, 42).

Celkově hodnotím bakalářskou práci známkou výborně.

Tereza Pospíšilová, 2. 6. 2015